

Производство по чл. 59 и сл. от ЗАНН, образувано въз основа на жалба от Г. АС. М. с ЕГН ***** и адрес гр.*****срещу Наказателно постановление №569943-F606859/06.04.2021 г., издадено от Началник отдел „Оперативни дейности“ – Варна в ЦУ на НАП.

В жалбата се съдържат доводи за неправилност на наказателното постановление, като не се отрича извършване на нарушението, но жалбоподателят счита че същото е маловажен случай. В съдебно заседание жалбоподателя се явява лично и поддържа изложеното в жалбата и моли НП да бъде отменено изцяло.

Въззиваемата страна НАП – гр.Варна, редовни призовани не изпращат представител в с.з и в съпроводителното писмо по чл.60 от ЗАНН не изразяват становище по жалбата.

Съдът, като обсъди материалите по приложената административнонаказателна преписка и събраните по нея, и в хода на съдебното производство гласни и писмени доказателства, прецени ги поотделно и в тяхната съвкупност, установи от фактическа страна следното: На 24.03.2021 година служители на ТД на НАП - Варна извършили проверка на търговски обект – „Бърза закуска“, находящ се в гр.*****, стопанисван от ДЗЗД"*****" ЕИК *****, представлявано от жалбоподателя. При проверката било установено, че реализираният дневен оборот в обекта към момента на проверката е в размер на 46.55 лв. съгласно наличния от фискалното устройство дневен отчет.При изброяване на наличните парични средства в касата към момента на проверката, се установила фактическа наличност в размер на 56.65 лв. видно от представения и попълнен "опис на паричните средства.Установена е положителна разлика в размер на 10.10 лв., които не са отразени във фискалното устройство като "служебно въведени" суми, като наличното в проверявания обект фискално устройство конструктивно притежава възможността да се извършват операциите "служебно въведени" и "служебно изведени" суми. Въведени били суми във фискалното устройство чрез операция „служебно въведени“ 24.00 лв. и не били установени изведени такива. Във връзка с изложените обстоятелства още същия ден бил съставен протокол за извършената проверка, в който същите били отразени и на 24.03.2021 г. бил съставен АУАН № F606859. Актът бил връчен на представител на Г.М. съдружник и представител на гражданското дружество, който го подписал без възражения. Въз основа на акта 06.04.2021 г. било издадено обжалваното наказателно постановление, с което на жалбоподателя била наложена глоба в размер на 100 лева, като било отразено, че е съобразено обстоятелството, че нарушението не водело до неотразяване на приходи.

Изложената по-горе фактическа обстановка се установи от събраните писмени доказателства, съдържащи се в административно - наказателната преписка, както и от разпита на допуснатия по делото свидетел - актосъставител.

При така установените фактически положения, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежно легитимирано лице, спрямо което е издадено обжалваното НП и в установения от закона седмодневен срок от връчването на НП.

Относно основателността на жалбата:

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА. В тази насока, съдът взе предвид следното:

Актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са съставени от компетентни органи по смисъла на чл.193, ал.2 от ЗДДС, съгласно Заповед №3119-928/05.07.2018 г. на Главния секретар на НАП и Заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020 г. на Изпълнителния директор на НАП.

Установената фактическа обстановка се потвърждава от събраните по делото писмени и гласни доказателства, и по-специално от разпита в съдебно заседание на актосъставителя и свидетелката при установяване на нарушението и при съставяне на акта, както и от присъединените на основание [чл. 283 от НПК](#) писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка по отношение на нарушението, визирано в наказателното постановление, съдът приема от правна страна следното:

При съставяне на АУАН и издаване на обжалваното НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Съгласно разпоредбата на [чл. 33, ал.2 от Наредба № Н-18/2006 г. за регистриране и отчитане на продажбите в търговските обекти чрез фискални устройства](#) на Министерството на финансите, за фискалните устройства, които не притежават операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми в книгата за дневните финансови отчети се отбелязва всяка промяна на касовата наличност /начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата/ в момента на извършването ѝ с точност до минута. Безспорно е установено по делото, а и не се оспорва от страна на жалбоподателя, че при проверката, извършена в търговския обект, стопанисван от него осъществена на 24.03.2021 г. първоначално е установена разлика между фактическата наличност в касата и тази разчетена от ФУ в размер на 10.10 лв. в повече. По този начин е била нарушена отчетността на касовата наличност, с което търговецът не е изпълнил фискалните си задължения по чл. 33, ал.1 от цитираната Наредба № Н-18/2006 г. Посочената правна норма е императивна, която повелява цитирам: "Извън случаите на продажби/сторно операции всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ се регистрира във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми."

Предвид изложеното съдът намира, че в конкретния случай жалбоподателя действително е осъществил от обективна и субективна страна състава на визираното в [чл. 33, ал.1 от Наредба № Н-18/2006 г. за регистриране и отчитане на продажбите в търговските обекти чрез фискални устройства](#) на Министерството на финансите нарушение.

Настоящият съдебен състав, в унисон със застъпената във въззивната жалба теза, приема, че санкционираната дейтелност съставлява маловажен случай съгласно [чл. 28 от ЗАНН](#) и доколкото наказващият орган не го е приложил, това е основание за отмяна на наказателното постановление поради издаването му в противоречие със закона. В този смисъл съдът съобрази обстоятелството, че процесуално задължение на съда е да провери изцяло законосъобразността на обжалваното наказателно постановление и да обсъди всички основания досежно приложението на [чл. 28 от ЗАНН](#). При преценка на това обстоятелство съдът съобрази константната съдебна практика по този въпрос и по-специално ТР № 1/12.12.07 г. по тълк. н. д. № 1/2005 г. на ОСНК на ВКС, съгласно което когато съдът констатира, че предпоставките на [чл. 28 ЗАНН](#) са налице, но наказващият орган не го е приложил, това е основание за отмяна на наказателното постановление, поради издаването му в противоречие със закона. Доколкото в ЗАНН липсва легална дефиниция на понятието "маловажен случай" следва да бъдат приложени критериите, визирани в [чл. 93, т.9 от НК](#), съгласно които "маловажен случай" е този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид. Съгласно константната съдебна практика при преценката дали случаят е маловажен или не значение имат способа и начина, по който е осъществено деянието, личността на дееца, мотивите и побудите, от които се е ръководел при извършване на престъплението и др., т.е. следва да бъдат преценени всички обстоятелства, които характеризират деянието и дееца.

Вярно е, че обществените отношения, които регулира този закон, са от особена обществена важност, но това не може да бъде основание административно-наказващият орган да игнорира задължението си за индивидуална преценка на всеки отделен случай, с оглед обществената опасност на конкретното деяние и на конкретния нарушител. Този критерий на преценка се прилага за всички нарушения, когато трябва да се реши въпросът дали случаят е маловажен или не. Наложилите се в теорията и част от съдебната практика принцип, че нарушаването на данъчните норми не може да се квалифицира като маловажен случай, доколкото засяга базови обществени отношения, не представлява абсолютен императив, и не следва да изключва автоматично извършването на съвкупна преценка на всички обстоятелства, характеризиращи обществената опасност на деянието и дееца, наличните смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства, вредните последици и др. Съдът прецени цялостната дейност на

дружеството - нарушител, обстоятелството, че дружеството няма други нарушения и наложени наказания по ЗДДС, въпросното нарушение е извършено за първи път, доколкото няма доказателства за други такива, което показва, че случаят е инцидентна проява в дейността му, минималния размер на разликата между касовата наличност и регистрираните продажби от фискалното устройство, която не е била отразена както във ФУ е в размер на 10.10 лв., като не са налице никакви отегчаващи вината обстоятелства /административно-наказващия орган не е визиран такива в наказателното постановление, а такива не се установиха и в съдебно заседание/. Нарушението е такова на формално извършване, поради което възникването на вреда би съставлявало не елемент от състава на нарушението, а друго - допълнително обстоятелство, увеличаващо степента на обществена опасност на нарушението, което в случая не е налице.

Поради това санкционираната дейност съставлява "маловажен случай" по смисъла, вложен в разпоредбата на [чл. 28, б. "а" от ЗАНН](#), респективно административно-наказващият орган е следвало, вместо да санкционира жалбоподателя с предвидената в [чл. 185, ал. 1 от ЗДДС](#) санкция, да му отправи предупреждение, че при повторно нарушение от същия вид ще бъде наложено визираната в санкционната разпоредба санкция. Налице са били всички предпоставки за прилагането на тази разпоредба и като не я е приложил, административно-наказващият орган е нарушил материалния закон и е издал незаконосъобразно наказателно постановление.

Следва на осн.чл.63, ал.4 от ЗАНН съдът да предупреди нарушителя, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Страните не са претендирали разноси, поради което съдът не дължи произнасяне по въпроса.